

26/8-1948

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 31	Utgitt 14 august	1948
Innhold.		
		Side
Skr.	om fredning av elg i Velfjord m. fl. herreder i Nordland	727
»	om anvendelse av bygningsloven for et område av Drogsetmoen —Storås og A i Meldal	727
»	om vedtekt til bygningslovens § 63, punkt 1 for Svolvær	728
»	om løyve til å nytta gift til fangst av rovdyr i Borgund i Sogn og Fjordane	729
»	om fredning av elg i Troms 1948—49	729
»	om føresegner for jakttida m. v. i Møre og Romsdal	729
»	om jakt på rådyr i Østfold m. fl. fylker	729
»	om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stokken	730
»	om tillegg til helseforskr. for Skjervøy	730
Res.	om avgift fra tilvirker ved salg av saft, syltetøy, marmelade m.v.	731
»	om forskrifter for do.	731
»	om regler til forebyggelse og slukking av ild i skog og mark i Oslo	741
»	om ikrafttreden av lov om endr. i lov om aldersgrenser for fast-lønt militært befall	744
Skr.	om fredning av elg i Saltdal m. fl. herreder i Nordland	744
»	om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Kjelvik	744

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

30 juli.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at elg skal være fredet det hele år i Velfjord, Bindal, Sømna og Vevelstad herreder, Nordland fylke.

Overtredelse av bestemmelsen som gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1952, er straffbar.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

30 juli.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende i Meldal herred, Sør-Trøndelag fylke, for et område ved Drogsetmoen og Storås samt et område ved A, innenfor disse grensene: Området ved Drogsetmoen—Storås.

30 juli. Østgrense: Fra Lo bru (over Orkla) i sør, i 150 meters avstand fra riksvegen hvor Orkla elv ikke danner nærmere grense, fram til 300 m nord for vegkrysset Drogsetmoen—Bjørnli hvor 2 fastmerker oppsettes, en ved riksvegen og en 150 m rett vest for denne.

Vestgrense: Fra det nedsatte fastmerke i nord følges riksvegen parallelt i 150 m avstand mot sør til Storås bru (over Skjerva). Her gjør grensen en utstikker i vestlig retning, fra Storås bru parallelt med riksvegen til Møre, på nordsiden, i en avstand av 150 m fram til vegen Storås—Laksøybygda. Fra Storås bru sør for Skjerva, fastsetter vestgrensen sørover, parallelt med riksvegen i 150 m avstand fram til Orkla ved Lo bru.

Området ved A:

Fra Århaugen i merket mellom Jerpstad gnr. 112, bnr. 1 og A gnr. 115 b nr. 3 følger grensen Orkla elvs vestre bredd til tverelven Resa. Nord for denne (Resa) går grensen 150 m øst for riksvegen til Orkla og følger langs denne til Uvosen. Herfra følger grensen bekken Uva til en bru over denne ved Øverøyen kraftstasjon, hvor grensen er markert ved fastmerke. Videre langs foten av Åspbakken og Ulberget fram til nordre gårdsveg til Resell gnr. 126 bnr. 9 og gnr. 127 nr. 1, hvor det settes fastmerke. Fra dette i luftline skrå over munningen av Resdalen til toppen av Geitberget på sørsida av Resa. Rett line opp eggen til grenseline mot Borgevoll, gnr. 114, bnr. 1, hvor grensen er markert ved fastmerke. Følger så denne line til Borgevollsbrekka. Deretter mot Lyngen gnr. 114 bnr. 2, Jerpstad gnr. 113 bnr. 1 og Jerpstad gnr. 112, bnr. 1 og fram til utgangspunktet ved Århaugen.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

30 juli.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til bygningslovens § 3 av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre vedtak av Svolvær bystyre i møte 7 juli 1948 om vedtekt til bygningslovens § 63, punkt 1 for Svolvær.

Vedtekten skal lyde så:

Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges, og utvidelse og ombygging av bestående anlegg må ikke foretas uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg eller utvidelse av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvor vidt anlegget vil virke sjenerende for ferdsele eller skjemmende for vedkommende strøk.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

31 juli.

Med heimel i § 22 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytta gift til fangst av rovdyr i Borgund herad, Sogn og Fjordane fylke.

Gifta må ikkje leggjast ut fyre 1 november og må samlast inn innan 1 mai kvart år.

Løyvet gjeld til so lenge.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

31 juli.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at elg skal være fredet i Troms fylke i 1948 og 1949.

Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

2 aug.

Med heimel i §§ 44 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert fastsett fylgjande føresegnar for Møre og Romsdal fylke:

1. Jakttida for tiur, røy, orrhane, århone, jerpe, ryper, rugde, ender og hare skal vera frå og med 15 september til utgangen av desember månad med det unnataket at hare skal vera freda heile året på Otterøya i Sør-Aukra herad.

2. Snarefangst av ryper og hare er forbode.

3. Føresegnene tek til å gjelda 15 august 1948 og gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til utgangen av 1952.

4. Brot på føresegnene vert straffa.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

2 aug.

I medhold av § 14 i jaktloven av 20 mai 1899, jfr. kongelig resolusjon av 25 september 1931, bestemmes:

I nedenfor nevnte kommuner tillates jakt på rådyr i tiden fra og med 1 oktober til og med 25 oktober 1948. For kommunene i Østfold, Akershus, Hedmark og Oppland gjelder følgende arealbestemmelser: På bnr. fra og med 100 dekar til 500 dekar kan det felles 1 dyr, 500—1 000 dekar 2 dyr, 1 000—2 000 dekar 3 dyr, 2 000—5 000 dekar 4 dyr og på bnr. over 5 000 dekar 5 dyr.

I etternevnte kommuner i Buskerud, Vestfold og Telemark fylker kan det felles 1 dyr på hvert bnr. fra og med 500 dekar og inn-til 2 000 dekar og på eiendommer over 2 000 dekar 2 dyr.

Det er adgang til å slå sammen flere sammenstøtende eiendommer til ett jaktterreng for å bringe dette opp i det nødvendige minimumsareal.

- 2 aug. Det er forbudt å benytte hund under jakt på rådyr. Kommunene hvor rådyrjakt er tillatt, er følgende:

Østfold:

Aremark, Askim, Berg, Degernes, Eidsberg, Hobøl, Idd, Rødenes, Rømskog, Råde, Skiptvet, Spydeberg, Trøgstad, Varteig, Våler, Øymark og Moss med unntak av Jeløy.

Akershus:

Aurskog, Enebakk, Frogn, Nesodden, Nittedal, Setskog, Ski, Sørumsund, Vestby og As.

Hedmark:

Brandval, Eidskog, Furnes, Hof, Ringsaker, Vang, Våler og Asnes.

Opland:

Brandbu, Eina, Fåberg, Gran, Jevnaker, Kolbu, Lesja, Lunner, Søndre Land, Vardal, Vestre Toten og Østre Toten.

Buskerud:

Flå, Hurum, Nore, Rollag, Sigdal, Tyristrand, Ytre Sandsvør og Øvre Eiker.

Vestfold:

Andebu, Hof, Sem, Strømm og Våle.

Telemark:

Sauherad.

- 4 aug. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Stokken herred, Aust-Agder fylke, 8 juli 1948 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stokken.

Vedtekta lyder så:

Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Stokken kommune.

- 4 aug. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 23 mai 1947, stadfester Sosialdepartementet herved Skjervøy herredstyes vedtak av 14 april d. å. om et tillegg til helseforskriftene for Skjervøy herred, Troms fylke.

Tillegget kommer som punkt g i forskriftenes § 10.

§ 10 g kommer deretter til å lyde så:

Opphengning og tørking av fisk og fiskeprodukter er forbudt i den tette bebyggelse på kirkestedet Skjervøy, mellom dampskipskaien og kjøpmann Evensens kai.

Kongelig resolusjon.

6 aug.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. lov av 24 oktober 1946, bestemmes:

Enhver som tilvirker for salg saft, syltetøy, marmelade og liknende samt erstatningsmidler for disse varer (jfr. forskrifter av 27 mars 1936 og 6 august 1948), skal svare en avgift på 0,5 % av salgsbeløpet for disse varer til dekning av utgiftene ved kontroll. Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere bestemmelser om avgiftenes oppkreving og innbetaling.

Overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser gitt i medhold av dem straffes etter lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. § 4.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

6 aug.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. lov av 24 oktober 1946, utferdiges det følgende forskrifter for syltetøy, marmelade og liknende samt erstatningsmidler for disse varer:

Innledende bestemmelser. (§§ 1—3.)

§ 1. *Forskriftenes omfang m. v.* Disse forskrifter omfatter følgende varer, når de er bestemt til salg eller frambyls til salg, omsettes eller reklameres: Syltetøy, rørt frukt, fruktgelé, marmelade, fruktpålegg m. v., tørket frukt, hermetisk frukt, kandiserte fruktvarer m. v., erstatningsmidler for disse varer samt pektinpreparater som tilvirkes eller omsettes for å brukes som tilsetning til næringsmidler.

Betegnelsen «frukt» omfatter i disse forskrifter det som etter alminnelig språkbruk forstås med frukt og bær, herunder gresskar, melon og nyper. Produkter av rabarbra omfattes også av disse forskrifter. Hvis ikke rabarbra er spesielt nevnt, omfattes det av betegnelsen «frukt».

Varer som omfattes av disse forskrifter og hvor frukt er brukt ved tilvirkingen, skal såfremt det ikke nedenfor spesielt er bestemt annerledes, være tilvirket av frisk frukt, hel, knust eller på annen måte oppdelt, eller av frukt som er gjort holdbar ved avkjøling, opphetning eller ved tilsetning av godkjent konserveringsmiddel, og hvorfra intet av saften er fjernet, eller av saft som tilfredsstiller fordringene i forskrifter om bær- og fruktsaft m. v. av 27 mars 1936.

Frukt som er råtnet, mugnet eller bedervet på annen måte må ikke brukes ved tilvirking av disse varer. Frukt skal vaskes grundig før tilvirkingen såfremt den ikke tar skade av vasking.

6 aug. § 2. *Tilsetninger.* Når det ved tilvirkningen av disse varer kan brukes sukker (sakkarose) kan det i stedet for sakkarose helt eller delvis brukes glykose på betingelse av at varen påføres tilleggsbetegnelsen «Tillaget med glykose» i overensstemmelse med bestemmelsene i § 17.

Det er såfremt det ikke nedenfor er gjort unntak herfra, forbudt å tilsette disse varer syntetisk eller naturlige fargestoffer.

Konserveringsmidler kan tilsettes som bestemt i § 16 for de enkelte vareslag.

Til de varer som omfattes av §§ 4—9 og 11—13 er det like vel tillatt å sette kunstig søtningsstoff når varen er bestemt til sykekost eller til dietetisk bruk på betingelse av at tilsetningen og øyemedet er angitt på varen eller innpakningen. (Se alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v. av 3 mai 1935 § 7.)

§ 3. *Tilvirkning m. v.* Tilvirkning, emballering, oppbevaring og transport av de varer som omfattes av denne forordning skal skje slik at de framtrer som velbehandlede og gode handelsvarer.

Foruten å tilfredsstille fordringene i disse forskrifter skal de nevnte varer tilfredsstille fordringene i alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v. av 3 mai 1935.

Varene må ikke inneholde giftige stoffer i helseskadelige mengder. Av arsen må de ikke inneholde større mengde enn 0,1 mg As (0,13 mg As_2O_3) av bly ikke større mengde enn 0,2 mg Pb og av kobber ikke større mengde enn 5 mg Cu, alt pr. 100 g av varen, enten de stammer fra sprøytemidler, fra emballasje eller er tilført varen på annen måte.

Varene skal merkes slik som det er angitt i § 17.

Særbestemmelser. (§§ 4—15.)

Syltetøy, rørt (råsyltet) frukt (bær) og fruktgelé (bærgelé). (§§ 4—6.)

§ 4. *Definisjoner, sukkerforbruk m. v.* Syltetøy er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust, eventuelt for steiner befridd frukt, og sukker ved opphetning.

Syltetøy må ikke være tilvirket av mer enn to fruktarter.

Rabarbra, melon og gresskar må ikke brukes ved tilvirkning av syltetøy.

Ved tilvirkning av syltetøy må brukes minst 50 g frukt til 50 g sukker.

Rørt (råsyltet) frukt er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust, eventuelt for steiner befridd frukt og sukker uten opphetning.

Rørt frukt må ikke være tilvirket av mer enn to fruktarter.

Ved tilvirking av rørt frukt må brukes minst 50 g frukt til 50 g 6 aug. sukker.

Rørt frukt kan fratas inntil 20 g saft pr. 100 g ferdig vare, når dette er nødvendig for å forbedre varens konsistens.

Fruktgelé er en vare som er tilvirket av saft eller vannuttrekk av frukt samt sukker.

Fruktgelé må ikke være tilvirket av mer enn to fruktarter.

Ved tilvirking av fruktgelé er det også tillatt å bruke vannuttrekk av epleskall. Til uttrekk av frukt eller epleskall må ikke brukes mer enn 25 g vann til 100 g frukt eller skall.

Fruktgelé skal være klar. Det er tillatt å ha hele eller oppdelte frukter i geléen.

Ved tilvirking av fruktgelé må brukes minst 40 g saft og/eller uttrekk av frukt til 60 g sukker.

§ 5. *Varebetegnelse.* Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé skal være betegnet med navnet/navnene på den/de fruktarter som er brukt ved tilvirkingen og med det navn som varen får etter definisjonene i § 4, f. eks. «Tyttebærsyltetøy», «Rørt (eller «Rørte») tyttebær», «Eplegelé». I stedet for betegnelsen syltetøy kan brukes «Syltet» foran den/de brukte fruktarters navn f. eks. «Syltet bringebær».

Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé, som betegnes med to fruktarters navn, skal være tilvirket av minst 30 g frukt av hver av de angitte fruktarter pr. 100 g i alt brukt frukt og/eller saft.

Den fruktart som utgjør en større del av varen skal være nevnt foran den fruktart som utgjør en mindre del.

Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé kan dog være tilvirket med den ene av de to fruktarter i en mengde ned til 20 g pr. 100 g frukt og/eller saft hvis det i betegnelsen inngår ordet «med» foran navnet på den fruktart som det er brukt minst av f. eks. «Tyttebærsyltetøy med epler». Den fruktart som det er brukt minst av kan da være til stede i finknust tilstand.

§ 6. *Tilsetninger.* Farging. Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé kan til farging av varen tilsettes inntil 5 g saft av en annen fruktart pr. 100 g i alt brukt frukt og saft.

Tilsetning av vann. Rørt frukt må ikke tilsettes vann. Syltetøy må ikke tilsettes vann uten for å erstatte den vannmengde som fordampes under tilvirkingen. Fruktgelé må ikke være tilsatt mer vann enn det som av tekniske grunner er nødvendig for utvinning av saften eller uttrekket. (Jfr. forskrifter om bær- og fruktsaft m. v. av 27 mars 1936.)

Tilsetning av syrer. Det kan ved tilvirkingen av disse varer tilsettes vinsyre, sitronsyre eller melkesyre i en mengde av inntil 0,2 g pr. 100 g ferdig vare for syltetøy og rørt frukt, og inntil 0,5 g pr. 100 g ferdig vare for fruktgelé.

6 aug. Tilsetning av pektinpreparater. Ved tilvirkingen kan tilsettes pektinpreparater, såfremt de tilfredsstiller fordringene i disse forskrifter § 15. Det tilsatte pektinpreparat må ikke overstige 20 g pr. 100 g ialt brukt frukt og saft. Innholdet av pektin som skyldes det tilsatte pektinpreparat (se § 15), må ikke overstige 0,3 pr. 100 g ferdig vare for syltetøy eller 0,5 g pr. 100 g ferdig vare for fruktgelé.

For varer som er bestemt til sykekost eller til dietetisk bruk, og som er tilvirket uten sukker eller med mindre mengde sukker enn vanlig vare, må innholdet av pektin som skyldes det tilsatte pektinpreparat ikke overstige 1 g pr. 100 g ferdig vare.

Det tilsatte pektinpreparat må heller ikke for slik vare overstige 20 g pr. 100 g i alt brukt frukt og saft.

Andre gelédannende stoffer enn pektin kan av Landbruksdepartementet tillates tilsatt på nærmere betingelser.

Tilsetning av eddik. Tilsetning av eddik er tillatt. Den brukte eddik kan være gjæringseddik eller fortynnet eddiksyre som tilfredsstiller fordringene i Den norske farmakopø. Eddiken må ikke gi varen dårlig lukt eller smak.

Tilsetning av krydderier. Tilsetning av krydderier er tillatt på betingelse av at krydderiets art angis i en tilleggsbetegnelse, f. eks. «Tyttebærsyltetøy med kanel». Tilleggsbetegnelsen skal være i overensstemmelse med § 17. Tilsatte krydderier skal tilfredsstille de fordringer som til enhver tid gjelder. (Se forskrifter om krydderier av 3 mai 1935 med senere endringer.)

Marmelade, fruktpålegg, fruktdessert, fruktkakefyll m. v. (§§ 7—9.)

§ 7. *Alminnelige bestemmelser.* Varer som ikke tilfredsstiller kravene til syltetøy, rørt frukt eller fruktgelé, men som med eller uten sukkertilsetning er tilvirket som disse av frukt som tilfredsstiller kravene i § 1, og som det ikke er fjernet mer enn 50 g saft fra pr. 100 g frukt, eller av saft, (forskrifter om bær- og fruktsaft m. v. av 27 mars 1936) eller av tørket frukt som tilfredsstiller kravene i § 11, skal som hovedbetegnelse ha et av navnene «marmelade», «pålegg», «dessert», «kakefyll» (eventuelt «-fyll»), «grøt», «masse», «mos» eller et navn som er alminnelig brukt for vedkommende vare og som hentyder til varens opprinnelse, tilvirking, bruk, utseende eller konsistens. Tilvirkerens navn eller et kort fantasinavn kan inngå i hovedbetegnelsen for disse varer.

For tilsetning av vann, syre, pektinpreparater, eddik og krydderier under tilvirkingen av disse varer, gjelder bestemmelsene i § 6 (hvor det er særbestemmelser for gelé gjelder disse).

Varene kan tilsettes ikke giftige naturlige eller syntetiske far-

ger på betingelse av at varen påføres tilleggsbetegnelsen «Kunstig farget» i overensstemmelse med bestemmelsene i § 17. 6 aug.

Ved tilvirking av disse varer av tørket frukt kan tilsettes så meget vann at varens vanninnhold blir det samme som når varen tilvirkes av vedkommende fruktart i frisk tilstand.

Varer som er tilvirket uten sukkertilsetning skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret».

§ 8. *Særbestemmelser for marmelade.* Ved tilvirking av marmelade av sitrusfrukter må brukes minst 30 g frukt til 70 g sukker. Det kan under tilvirkingen tilsettes vann, men mengden av vann i den ferdige vare må ikke være større enn $1\frac{1}{2}$ ganger den mengde sitrusfrukt som varen er tilvirket av. Den ferdige vare må ha gelékonsistens eller meget nær gelékonsistens.

Ved tilvirking av marmelade av frukt som ikke er sitrusfrukt må brukes minst 50 g frukt til 50 g sukker.

Marmelade som er tilvirket av mer enn to fruktarter skal benevnes «Blandet marmelade», «Husholdningsmarmelade», «Fruktmarmelade» eller «Bærmarmelade». Men det er tillatt å angi inntil to fruktarter etter denne benevnelse f. eks. «Blandet marmelade med epler og nyper» på betingelse av at hver av de angitte fruktarter utgjør minst 30 g pr. 100 g i alt brukt frukt eller saft.

Hvis en marmelade er tilvirket av bare to fruktarter og den ene av disse er brukt i en mengde som ikke er mindre enn 20 g pr. 100 g i alt brukt frukt eller saft, kan den fruktart som det er minst av, inngå i betegnelsen når ordet «med» står foran denne fruktarts navn, f. eks. «Rabarbramarmelade med bringebær».

§ 9. *Særbestemmelser for fruktpålegg, fruktdessert m. v.* Er en vare som er nevnt i § 7 utelukkende tilvirket av en fruktart, skal den når den ikke betegnes som marmelade bare benevnes med den brukte fruktarts navn f. eks. «Eplemos», «Bringebærkakefyll». Er varen tilvirket av flere fruktarter skal ordene «Blandet», «Frukt» eller «Bær» forekomme i benevnelsen f. eks. «Fruktpålegg», «Bærmasse», «Blandet kakefyll».

§ 10. *Erstatningsmidler for syltetøy, fruktgelé, marmelade, fruktpålegg, fruktdessert m. v.* Varer som er bestemt til å brukes som de varer som omfattes av §§ 4—9 f. eks. til pålegg på smørbrød, til desserter og som i utseende, smak eller konsistens gir inntrykk av å være tilvirket av frukt eller saft, men som ikke tilfredsstiller de krav som er stilt til de forskjellige varer i §§ 4—9 må ikke utbys til salg, omsettes, innføres eller reklameres med bruk av navn eller betegnelse som ordene syltetøy, fruktgelé, marmelade, syltet eller liknende inngår i på norsk eller fremmed språk.

6 aug. I betegnelsen for disse varer må heller ikke inngå ordene frukt eller bær, eller spesielle frukt- eller bærnavn på norsk eller fremmed språk. Bilder av frukt, bær, blomster, frukttrær eller bærplanter må ikke anbringes på varen eller pakningen.

Disse varer skal gis en betegnelse som er alminnelig brukt og som hentyder til varens framstilling, anvendelse, utseende eller konsistens, f. eks. «pålegg», «kakefyll», «grøt», «masse», «mos» eller en annen betegnelse som er godkjent av Landbruksdepartementet. Tilvirkerens eller oppfinnerens navn eller et kort fantasinavn som må godkjennes av departementet, kan inngå i varens hovedbetegnelse, men navnet må ikke inneholde ordene syltetøy, fruktgelé, marmelade, natural, frukt, bær og liknende eller frukt- eller plantenavn eller tydelige avledninger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

Varene må ikke gis tilleggsbetegnelser som antyder noen særlig god kvalitet, som f. eks. «Ekte», «Prima», «Naturlig» eller liknende.

Varene kan tilsettes kunstige smak- og luktestoffer, men de skal ha en tilleggsbetegnelse som angir dette. Det er adgang til å betegne hva det kunstige smak- eller luktestoff skal etterlikne. Eks.: Enten «Tilsatt kunstig smakstoff» eller «Tilsatt kunstig arome» eller «Tilsatt kunstig bringebærsmak» eller «Tilsatt kunstig pærearoma». Tilleggsbetegnelsen skal være i overensstemmelse med bestemmelsene i § 17.

Disse varer kan tilsettes ikke giftige naturlige eller syntetiske farger på betingelse av at varen påføres tilleggsbetegnelsen «Kunstig farget» i overensstemmelse med bestemmelsene i § 17.

Tilsetning av pektinpreparater, eddik og krydderier er tillatt.

For tilsetning av syrer til disse varer gjelder bestemmelsene for gelé i § 6.

Varer som er tilvirket uten sukkertilsetning skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret».

Som erstatningsmidler etter denne paragraf regnes også varer som helt eller delvis er tilvirket av natriumalginat, andre ikke sunnhetsskadelige alginater, carragen og/eller andre ikke sunnhetsskadelige plantelimestoffer når varene er bestemt til å brukes til smørbrød-pålegg, desserter, kakefyll og liknende.

§ 11. *Tørket frukt.* Tørket frukt skal være tørket så meget at den er holdbar og kan tilsettes små mengder sukker eller koksalt.

Tørket frukt kan under tilvirkningen blekes med svovelsyring på betingelse av at innholdet av svovelsyring i vare som utleveres til publikum ikke er større enn 100 mg pr. 100 g av varen.

Det er forbudt å behandle tørket frukt med vann eller vann-

damp for å øke varens vekt, for å forbedre dens utseende eller i 6 aug. annen hensikt.

Det er forbudt å utby til salgs eller omsette tørket frukt som er brent under tørkingen eller som er mugnet eller bedervet på annen måte.

§ 12. *Hermetisk frukt.* Hermetisk frukt er hel eller i stykker oppdelt, eventuelt for steiner (kjerner) og skall (hud) befridd frukt, som er blitt sterilisert ved opphetning og som omsettes i lufttett pakning.

Hermetisk frukt skal tilfredsstillе kravene i forskrifter om hermetiske matvarer m. v. av 3 mai 1935.

Tilsetning av krydderier er tillatt på betingelser som er angitt i disse forskrifters § 6. Tilsetning av syre er tillatt som bestemt i § 6 for syltetøy.

Hermetisk frukt som er tilvirket av en fruktart, skal benevnes med denne fruktarts navn.

Hermetisk frukt som er tilvirket av flere fruktarter skal benevnes enten med de brukte fruktarters navn slik at en fruktart som utgjør en større del av varen nevnes foran en fruktart som utgjør en mindre del, eller med et navn som er alminnelig brukt for vedkommende vare, f. eks. «Fruksalat». Fruktarts navn må da ikke brukes i varens betegnelse.

§ 13. *Kandiserte fruktvarer m. v.* Denne paragraf omfatter følgende varer: frukt som er gjort holdbar ved behandling med sukkerlake (kandisert frukt), frukt som er bestemt til å brukes til pynt (cocktailbær og liknende) og varer med fast konsistens og oppdelt i stykker, som er tilvirket av saft eller finknust frukt og sukker (fruktpasta og liknende).

De varer som er tilvirket av saft eller finknust frukt kan tilsettes pektinpreparater som tilfredsstiller kravene i § 15.

Frukt som er bestemt til å brukes til pynt, kan blekes med svovelsyring på betingelse av at den ferdige vare ikke inneholder over 10 mg svovelsyring pr. 100 g av varen, når de faste og flytende deler regnes over ett. Slik vare kan tilsettes væske med naturlige eller kunstige smak- og luktstoffer. Hvis disse varer benevnes med fruktarters navn, skal de være tilvirket av bare de fruktarter eller saft av de fruktarter som er nevnt i betegnelsen.

§ 14. *Erstatningsmidler for tørket frukt, hermetisk frukt, kandiserte fruktvarer m. v.* Varer som er bestemt til å brukes som de varer som omfattes av §§ 11—13, men som ikke tilfredsstiller fordringene i disse paragrafer, må ikke utbys til salg, omsettes, innføres eller reklameres med bruk av ordene frukt, bær eller spesielle frukt-

6 aug. eller bærnavn eller bilder av frukt, bær, blomster, frukttrær eller bærplanter.

Tilvirkerens eller oppfinnerens navn kan inngå i varenes hovedbetegnelser, men navnet må ikke inneholde ordene syltetøy, fruktgelé, marmelade, natural, frukt, bær og liknende eller frukt- eller plantenavn eller tydelige avledninger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

For tilsetning av fargestoff og smak- og luktestoff gjelder de samme bestemmelser som for de erstatningsmidler som er omhandlet i § 10. Konserveringsmidler kan tilsettes som bestemt i § 16.

Disse varer må ikke gis betegnelser som antyder noen særlig god kvalitet, som f. eks. «Ekte», «Prima», «Naturlig» eller liknende.

§ 15. *Pektinpreparater.* Pektinpreparater som er bestemt til å brukes som tilsetning til næringsmidler, må ikke inneholde synlige deler av de materialer som de er tilvirket av.

Pektinpreparater kan inneholde vinsyre, sitronsyre eller melkesyre. Disse syrer må med hensyn til reinhet tilfredsstille fordringene i Den norske farmakopø.

Pektinpreparater må ikke inneholde andre gelédannende stoffer enn pektin, således ikke gelatin, agar-agar eller traganth; heller ikke må de inneholde tilsatte naturlige eller kunstige farger.

Pektinpreparater skal inneholde minst 2,5 g pektin pr. 100 g. Ved innhold av pektin forstås her den mengde kalsiumpektat som pektinpreparatet gir ved kjemisk analyse.

Ved salg skal det på varen eller pakningen opplyses om pektinpreparatets innhold av pektin og de foran nevnte syrer.

Pektinpreparat som er betegnet med fruktarts eller plantes navn, skal være tilvirket av bare den fruktart eller den plante som er angitt i betegnelsen.

Pektinpreparater må ikke utbys til salg, omsettes eller reklameres med bruk av bilder av frukt, bær, blomster, frukttrær eller bærplanter.

Aminnelige bestemmelser. (§§ 16—20.)

§ 16. *Konserveringsmidler.* Til konservering av de varer som er omhandlet i disse forskrifter kan brukes enten benzoesyre eller natriumbenzoat eller paraoxybenzoesyreetyllester, paraoxybenzoesyrepropylester, blandinger av disse estre eller disses natriumforbindelser, — eller svovelsyring eller alkalipyrosulfitt. Bare konserveringsmiddel som er angitt i nedenstående tabell tillates brukt for de enkelte vareslag og i en mengde som ikke overstiger den i tabellen angitte verdi.

6 aug.

Vare	Konserveringsmiddel	Høyeste tillatte mengde pr. 100 g ferdig vare	
Syltetøy, rørt, frukt fruktgelé, marmelade, fruktpålegg m. v., kandiserte fruktvarer m. v., erstatningsmidler for disse varer.	benzoesyre eller	150 mg	medregnet den benzoesyre som naturlig forekommer i varen
	natriumbenzoat eller	en mengde som svarer til 150 mg benzoesyre	
	ester	90 mg ester	
Syltete pyntebær, erstatningsmidler for disse, pektinpreparater	benzoesyre eller	150 mg	
	natriumbenzoat eller	En mengde som svarer til 150 mg benzoesyre	
	ester eller	90 mg ester	
	svovelsyrning eller	50 mg	
	alkalipyrosulfitt	En mengde som svarer til 50 mg SO ₂	

Varer som er tilsatt konserveringsmiddel, skal påføres tilleggsbetegnelsen «Tilsatt godkjent konserveringsmiddel» i overensstemmelse med bestemmelsene i § 17.

Hvis en vare inneholder små mengder konserveringsmiddel som stammer fra råmaterialer som er konserverte med et enkelt av de godkjente konserveringsmidler, kan tilleggsbetegnelsen sløyfes hvis varen ikke inneholder over 35 mg benzoesyre, 20 mg av de ovenfor nevnte estre eller 10 mg svovelsyrning pr. 100 g av varen.

Flytende pektinpreparater på fat som selges til bruk i fabrikker og liknende, kan til konservering tilsettes inntil 150 mg svovelsyrning pr. 100 g av varen; tilleggsbetegnelsen skal da ha samme utstyr som hovedbetegnelsen, og mengden av tilsatt svovelsyrning skal angis i tilleggsbestemmelsen i mg svovelsyrning pr. 100 g av varen.

Pektinpreparater som inneholder over 50 mg svovelsyrning pr. 100 g av varen, må ikke selges til publikum.

§ 17. *Merking.* Alle ord i merkingen av de varer som kommer inn under disse forskrifter skal ha lett leselige bokstaver, og de

6 aug. skal være påtrykt etiketten med farge som tydelig avviker fra etikettens bunnfarge.

Varens navn (hovedbetegnelse) skal for disse varer være den største og mest framtrædende betegnelse. For de varer som det ikke er påbudt en bestemt hovedbetegnelse for (§§ 11—13), skal det brukes navn som tydelig angir varens art. Det må ikke brukes fantasinavn i hovedbetegnelsene for syltetøy, rørt frukt, fruktgelé og marmelade. For andre varer som omfattes av disse forskrifter kan hovedbetegnelsen inneholde korte fantasinavn (for erstatningsmidler gjelder den begrensning i valget som følger av bestemmelsene i §§ 10 og 14).

Varens hovedbetegnelse og de tilleggsbetegnelser som er påbudt for varen, skal være påført originalemballasjen eller den etikett som hører til varen, og som festes på nærmeste beholder — (glass, boks, papirpakning og liknende) før varen blir utbudt til salgs.

Ord som inngår i hovedbetegnelsen (navnet) som f. eks. «Jordbær-Syltetøy», «Eple-Gelé», «Fruktpålegg», «Olsens Dessert» og liknende skal ha bokstaver av samme størrelse, type, utstyr, farge og de må minst være 6 millimeter høye. Ved bokstavhøyde forstås i disse forskrifter høyden av de små bokstaver i betegnelsen.

Tilvirkerens navn og adresse skal finnes angitt på originalemballasjen eller etiketten for de varer som omfattes av disse forskrifter. Bokstavene i tilvirkerens navn og adresse må ikke være så høye som i varens hovedbetegnelse.

De påbudte tilleggsbetegnelser — «Tillaget med glykose» — «Tilsatt godkjent konserveringsmiddel» — «Kunstig farget» — «Tilsatt kunstig smakstoff (aroma)», «Usukret» (§§ 7 og 10) og for kryddertilsetning (§ 6) skal være påført slik at de ved salg av varen er lett synlige for kjøperen, og bokstavene skal være tydelige og minst 3 mm høye.

Ord som kan anses tillatt, men som ikke hører til den påbudte merking, må ikke ha bokstaver som er mer enn halvt så høye som hovedbetegnelsen. Men fruktsorts navn og kvalitetsbetegnelser som er innført ved standardisering, eller som godkjennes av Landbruksdepartementet kan påføres med bokstaver som er like høye som i varens hovedbetegnelse.

Innførte varer skal være påført de tilleggsbetegnelser som er påbudt i disse forskrifter for vedkommende vare på norsk språk. Dessuten skal de være merket «Utenlandsk» med bokstaver av samme høyde som i hovedbetegnelsen. Når det av utenlandsk vareetikett uomtvistelig framgår i hvilket land varen er tilvirket, kan merket «Utenlandsk» sløyfes.

Landbruksdepartementet kan gjøre unntak fra bestemmelsene

om betegnelsens bokstavhøyde når pakningsstørrelsen gjør det nødvendig. 6 aug.

§ 18. *Kontroll m. v.* Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen og kontrollen med overholdelsen av disse forskrifter, og kan i særskilte tilfelle dispensere fra dem.

Hvis det oppstår tvil om det i merking eller reklame for en vare kan brukes betegnelser med ordene «frukt» eller «bær» eller om en vare skal regnes som erstatningsmiddel etter §§ 10 og 14, avgjøres spørsmålet av Landbruksdepartementet.

§ 19. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av disse forskrifter eller av bestemmelser som utferdiges i medhold av dem er belagt med straff.

§ 20. *Ikraftttreden.* Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

6 aug.

I medhold av § 5 n i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893 fastsettes det følgende regler til forebygging og slokking av ild i skog og mark i Oslo.

- a. Oslo by har for slokking av skogbrann to organer. Yrkesbrannvesenet og skogbrannvesenet. De to organers virkeområde fastsettes av bystyret. Det er også bystyret som treffer bestemmelse om utvidet forbud mot bråtebrenning (jfr. skogbrannlovens § 2, 1. ledd). Oslo by skal inndeles i et vestre og et østre distrikt og disse igjen i brannroter hvis antall og grenser fastsettes ved beslutning av bystyret. Bystyret velger for 3 år av gangen en skogbrannsjef med 2 varaskogbrannsjef, en for vestre og en for østre distrikt, og for hver brannrote en skogbrannmester med varamann. Enhver innen Oslo by boende eier, bestyrer eller bruker av skog eller jordeiendom er pliktig til å motta valg, dog kan den som har gjort tjeneste i 3 år unnslå seg for gjenvalg i like så lang tid. Valget skal foretas innen januar måneds utgang, og tiltredelsestiden settes til følgende 1 mars.
- b. Skogbrannsjefen skal sørge for at det alltid finnes oppslått på passende steder innen Oslo by fortegnelse over skogbrannsjef, varaskogbrannsjef, skogbrannmestre og varamenn innen hver rote. I tiden fra og med mai måned til og med september måned må hverken skogbrannsjef, varaskogbrannsjef eller skogbrannmestre og varamenn foreta reiser utenfor Oslo by uten på forhånd å ha meldt fra og innhentet tillatelse:

Skogbrannsjefen fra yrkesbrannsjefen i Oslo, varaskogbrann-

6 aug.

sjefer, skogbrannmestre og varamenn fra skogbrannsjefen, som igjen holder yrkesbrannvesenet underrettet.

Viser noen av de valgte seg forsømmelig eller uduelig i sin stilling, kan bystyret når som helst avskjedige dem.

- c. Skogbrannsjefen er ansvarlig for slokkingsarbeidet. Skogbrannsjef, varaskogbrannsjefer og skogbrannmestre samt varamenn skal påse at skogbrannlovens bestemmelser ikke overtres, samt melde mulige overtredelser til yrkesbrannsjefen i Oslo for videre forføyning. Når skogbrannsjefen får melding om at brann er oppstått, varsler han straks yrkesbrannvesenet, skogbrannmesteren, i den brannrote hvor det brenner, og varaskogbrannsjefen innen hvis distrikt brannroten ligger. Skogbrannmesteren tilsier mannskap og begir seg på hurtigste måte til brannstedet og overtar ledelsen av slokkingsarbeidet. Skogbrannsjefen foretar videre de forføyninger som er nødvendige for å slå brannen ned. Framgår det av innløpne meldinger at brannen tar et faretruende omfang, overtar skogbrannsjefen selv ledelsen av slokkingsarbeidet. Berører eller truer brannen offentlig skog sørger skogbrannsjefen for at vedkommende skogforvalter blir varslet. Inntil skogbrannsjefen kommer til stede, er den skogbrannmester innen hvis rote brannen er oppstått leder av slokkingsarbeidet hvis ikke varaskogbrannsjefen er til stede. Skogbrannsjefen må alltid så vidt mulig holdes underrettet om slokkingsarbeidets forløp. I de tilfelle da yrkesbrannvesenet er til stede samarbeider dette med skogbrannvesenet. Skogbrannsjefen eller hans stedfortreder leder slokkingsarbeidet.

Hvor brann oppstår i skog eller mark nær grensen mot nabokommune, plikter skogbrannsjefen å sørge for at skogbrannsjefen eller skogbrannmesteren i nabokommunen, blir varslet. Den som varsles kan tilsi det etter hans skjønn nødvendige mannskap i sitt distrikt til deltagelse i brannsløkkingen. Slokkingsarbeidet ledes av skogbrannvesenet i den kommune hvor det brenner.

- d. Enhver innen byen bosatt arbeidsfør mann, som ikke er hindret ved lovlig forfall, er pliktig til etter tilsigelse av skogbrannsjef eller skogbrannmester å møte på brannstedet medbringende forhåndenværende slokkingsredskaper og delta i slokkingsarbeidet. Plikten omfatter også slokkingsarbeider i nabokommune i tilfelle som nevnt i c annet ledd.

Mannskap, som er tilsagt til sløkkingen, må ikke forlate brannstedet eller opphøre med slokkingsarbeidet, med mindre tillatelse er gitt av lederen. Antas ilden å være sløkket, utvelger lederen mannskap til å holde vakt, inntil all fare for ildens oppblussen er forbi. Før slokkingsmannskapet hjemsendes, skal

6 aug.

lederen, som regel skogbrannmesteren, notere navn og adresse på slokkingsmannskap samt antall timer som hver enkelt har deltatt i slokkingsarbeidet, og eventuelt vaktholdet. Han skaffer nøyaktigst mulig opplysning om ildens oppkomst og forløp.

- e. Til stansing eller begrensning av ilden kan lederen av slokkingsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eieren — etter omstendighetene felle skog, grave grøfter, rive ned gjerder, tenne opp motild, og for øvrig iverksette de til ildens slokking nødvendige forføyninger. Dog bør han, før han tar beslutning om alvorlige foranstaltninger av nevnte art, så vidt tiden og omstendighetene tillater det, rådslå med skogbrannmestrene eller mulig tilstedeværende medlemmer av skogutvalget, Oslo skogstyre eller bystyret.
- f. Enhver som blir vitende om at ild i skog eller mark er oppstått, plikter herom snarest mulig å underrette yrkesbrannvesenet, skogbrannsjefen eller en av skogbrannmestrene.
- g. Bystyret kan i den tørre og for brann farlige tid holde vaktposter på dertil skikkede steder.

Fylkesmannen kan bestemme at telefonstasjoner innen fylket i det omfang han finner påkrevd, skal holdes åpne om søndagene i den for ild i skog og mark farlige tid.

- h. Umiddelbart etter enhver brann i skog eller mark innsender skogbrannmesteren for brannroten (lederen av slokkingsarbeidet) til skogbrannsjefen, skogbrannrapport og mannskapsliste med utgiftsberegning — begge in duplo — på de dertil utleverte skjemaer. Et eksemplar av skogbrannrapporten og et eksemplar av mannskapslisten attestert av skogbrannsjefen, sendes av denne til yrkesbrannsjefen til videre forføyning. Skogbrannrapporten skal inneholde opplysning om når og hvor brannen oppstod, brannårsak, brent areal, markslag, skadens størrelse og utgifter til slokkingsarbeidet, samt hva det for øvrig kan være av interesse, f. eks. om noen har tilsidesatt de plikter som disse regler pålegger.

Skogbrannsjefen sender ved årets slutt en samlet oversikt over årets skogbranner til yrkesbrannsjefen, som videre sender rapporten gjennom den kommunale administrasjon til fylkesmannen for videre forsendelse til departementet.

- i. Skogbrannsjefen, varaskogbrannsjefen og skogbrannmestrene og varamenn tilkommer en av bystyret fastsatt godtgjørelse for hver dag de i stillings medfør må oppholde seg i marken. De kan også tilstås en årlig lønn samt erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter. Bystyret bestemmer godtgjørelsen for slokkings- og vaktholdsmannskap.

Såfremt ikke særlig overenskomst kommer i stand mellom

- 6 aug. kommunene om fordeling av utgiftene vedkommende de i c annet ledd nevnte brannsløkkingsarbeider, fastsetter fylkesmannen hvordan utgiftene skal fordeles. Hvis de sammenstøtende kommuner ligger i forskjellige fylker, avgjøres spørsmålet av vedkommende departement.
- k. De midler som trenges til bestridelse av utgifter som foranlediges ved iverksettelse av heromhandlede foranstaltninger til forebyggelse av slokking av ild i skog og mark, utredes av bykassen.
- l. Overtredelse av disse bestemmelser, som trer i kraft straks, straffes med bøter.

6 aug. **Kongelig resolusjon.**

Lov av 18 juni 1948 nr. 4 om endring i lov om aldersgrenser for fastlønt militært befall av 6 juni 1930 med tilleggslover av 19 mai 1933, 17 mars 1938 og 15 mars 1940, trer i kraft straks.

6 aug. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at elg skal være fredet det hele år i Saltdal, Beiarn, Skjerstad, Bodin og Fauske herreder i Nordland fylke.

Overtredelse av bestemmelsen som gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1952, er straffbar.

6 aug. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 24 i lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 godkjenner departementet Kjelvik formannskaps vedtak i møte 27 juli 1938 om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Kjelvik herred, Finnmark fylke.

Vedtekten lyder så:

Tinglysing og innføring i grunnboken kan foretas når attest foreligger fra oppmålingsmyndigheten om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og gebyr for tinglysing og oppmåling er betalt.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.